

Første næstformand (Birte Weiss):

Den sidste korte bemærkning bliver til fru Pia Christmas-Møller. Og efter hr. Jacob Buksti går vi så tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Man kunne næsten få ondt af hr. Jacob Buksti, når man overværer debatten om arbejdsmarkedsforslagene. Men sandheden er vel den, at hr. Jacob Buksti i dag rammes af Socialdemokratiets egen retorik fra 1970'erne og 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, hvor enhver ændring også til det bedre i dagpengesystemet af Socialdemokraterne blev udlagt som en forringelse. Så det slagsmål vil jeg ikke kaste mig ind i. Derimod synes jeg, at det var et temmelig pauvert og sølle svar, jeg fik fra hr. Jacob Buksti.

Jeg strakte hånden frem og spurgte hr. Jacob Buksti, om han ville være med til at lave en egentlig behandlingsgaranti for de mange patienter, som i dag er henvist til en venteliste på ubestemt tid. Hr. Jacob Buksti svarede mig, at det havde været meget værre tidligere i historisk tid, end det er nu. Sikke et svar. Sikke en tryghed det svar gav de mange mennesker, der er på ventelisterne. Men det kan være, at det svar beroede på, at hr. Jacob Buksti ikke havde så meget tid, så derfor vil jeg gerne bede hr. Jacob Buksti om at uddybe sit svar.

Vil hr. Jacob Buksti gå i seriøse forhandlinger med Det Konservative Folkeparti om vores forslag til en behandlingsgaranti for de mennesker, der i dag er henvist til ventelisterne?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til fru Ulla Tørnæs, som er så venlig at give mig mulighed for at svare på det, som jeg ikke havde tid til første gang, skal jeg bare sige, at det, som jeg har sagt om Danmarks forhold til euroen, svarer fuldstændig til, hvad der i øvrigt er blevet sagt fra regeringens side, og det svarer fuldstændig til det, økonomiministeren har sagt.

Det, man har gjort i Ugebrevet Mandag Morgen, er, at man har trukket en overskrift op, som ikke helt passer med indholdet. Men i øvrigt var pointen den, at hvis man skal drage nogen konklusion af den holdning, regeringen har, nemlig at man skal følge udviklingen og så drage konklusionen, når man ser konsekvenserne, bliver man jo nødt til at gøre opmærk-

som på, hvad konsekvenserne er, for at det kan indgå i det erfaringsmateriale, som man til sin tid skal konkludere på. Så der er ingen divergens mellem mig og regeringen, så vidt jeg er bekendt.

Til hr. Ole Sohn: Man kan altså blive ved med at tale om kontante forringelser og alt muligt, jamen altså regeringens og Socialdemokratiets indfaldsvinkel til det her er, at der ikke er tale om forringelser. Der er tale om muligheder, og det er vores pligt herinde at sørge for, at de bliver udnyttet, og det er derfor, at der ikke er noget med, at man skal falde ud eller på anden måde skal mishandles i systemet.

Til hr. Mogens Andreasen bare det: Arbejdsmarkedsreformen bliver såmænd ikke mere eller mindre dårlig af, om det ene eller det andet fagforbund står af. Trepartsaftalen er indgået af LO, og hvad det giver af problemer, må være et spørgsmål om LO i forhold til de pågældende forbund.

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg bare sige: Vi er åbne over for enhver diskussion om behandlingsgarantier på sygehusområdet, hvis det er sådan, at De Konservative vil være med til at finde pengene til det. Det er faktisk det, vi arbejder på.

Og til sidst vil jeg bare sådan til almindelig oplysning sige, hvis man ikke har fulgt med i udviklingen, fordi nu har man jo siddet her, at Nationalbanken her lige for ikke så lang tid siden har nedsat den såkaldte reporente til 4,75 pct. under indtryk af den stærke danske økonomi.

Ulla Tørnæs (V):

Statsministerens redegørelse var rig, meget rig, på ord, men fattig, meget fattig, på visioner. Statsministerens redegørelse var fattig på visioner om, hvordan regeringen vil løse de meget alvorlige problemer, som Danmark står over for. Statsministeren nævnte ikke med ét eneste ord underskud på betalingsbalancen, og dette på trods af, at statsministeren udmærket godt kendte regeringens nye tal, der bl.a. viser et katastrofalt underskud på betalingsbalancen på 10 mia. kr.

Statsministeren nævnte ikke ét ord om den danske konkurrenceevne, der er blevet væsentligt forringet under den nuværende regering, og som betyder, at danske virksomheder mister markedsandele på eksportmarkederne.

Statsministeren nævnte heller ikke ét ord om, hvordan regeringen vil ruste Danmark til at